

Kampsang for *Den kulinariske forening "Dolkene"*

Mel.: Vi er børn af sol og sommer

Vi er børn af sol og sommer,
men i slægt med regn og blæst.
Livet rummer mange glæder,
men vi véd, hvad der er bedst.
Der er skønne sommerpiger,
og musik gør mange glad;
der er dans og kunst og fodbold;
vi vil bare ha' no't mad!

Alle véd, at det, der drager,
er en mand i kokkedragt.
Når han svinger med sit redskab,
har han kvinden i sin magt.
Hvis hun ser en Dolk i køkkenen,
går det over al forstand,
men hun véd, at hun er heldig,
hun har set en rigtig mand.

Han har lært sit gode håndværk,
ordner let en lille steg,
og han véd, at ting skal gøres,
før han starter på sin leg.
Der skal kæles for detaljen,
smøres godt med lystigt sind,
der skal varmes op i ovnen,
førend retten skubbes ind.

Det at kæle for menuen,
det er værtens bedste råd,
så når retten bli'r serveret,
bliver hver en kvinde kåd.
Han kan svinge med sin kølle,
han kan bære pølsen ind,
men det første, han skal gøre,
er at skabe åbent sind.

Det er Dolken, der er værten,
men vi ved, at det er bedst,
at hun hjælper til, når køllen
bli'r serveret for hans gæst.
Det skal dufte, det skal smage,
og lidt saftighed gør frisk.
Det skal fugte omkring svesken,
der skal lugte lidt af fisk.

Ja, vi store er i munden,
og med det er vi tilfreds.
Det at spise er i grunden
- når man er omkring de tres -
den fredsommeligste glæde,
som vi stadig har på jord,
og en idræt, vi kan klare
ved at sidde om et bord.

Vi er børn af sol og sommer,
og vi véd, hvad der er godt,
når vi mødes omkring bordet
og i aftendress så flot
II: Der er nogle, der vil kives
og slår løs på pæne folk.
Vi vil hel're bare huskes
som Den glade Ædedolk **:II**